

واقعیت اثر اقتصادی ماشه

درباره اقدام منفی احتمالی اروپا
نه باید بی خیال بود نه بزرگ نمایی کرد

۱۶

متهم ردیف اول مصرف آب

یادداشت

حجت میان آبادی

پژوهشگر دیپلماسی آب

امروزه چالش های آبی به یکی از ابرچالش های کشور تبدیل شده است. بر اساس برخی مطالعات صورت گرفته پیرامون ۱۰۰ چالش اساسی ایران، «بحران آب» رتبه دوم را در بین ابرچالش های اساسی ایران به خود اختصاص داده است. طبق گزارش مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی در تابستان ۱۳۹۷ از جمعیت شهری حدود ۶۲ میلیون نفری کشور، نزدیک به ۳۵ میلیون نفر آن (معادل ۵۶ درصد) با تنش آب شرب مواجه شدند که در برخی موارد، این تنش ها به مناقشه های اجتماعی و سیاسی نیز تبدیل شد. بر طبق این گزارش، در تابستان ۱۳۹۷ بیش از ۲۳۴ شهر با جمعیت ۳۴،۵ میلیون نفر و ۶۷۰۰ روستا با جمعیت ۲،۲۵ میلیون نفر در معرض تنش آبی در بیک مصرف آب قرار گرفتند.

در مواجهه با چالش های آب شرب و بهداشت در کشور تاکنون عوامل متعددی به عنوان عوامل اصلی چالش های آب شرب مطرح شده است که در این بین، نبود فرهنگ مناسب مصرف در بین مردم و همچنین نامناسب بودن قیمت آب، به عنوان اصلی ترین عوامل ایجاد چالش های حوزه آب شرب معرفی شده و بر این اساس، لزوم اصلاح فرهنگ مصرف و همچنین اصلاح قیمت آب به عنوان یگانه نسخه های نجات بخش حوزه آب بازنمایی می گردند. بر اساس این نگاه به مسئله، مقصر اصلی چالش های حوزه آب شرب در کشور، تنها مردم و مصرف کنندگان آن هستند و سیاست گذاری های نادرست و رویکردهای غلط در مدیریت آب شرب، هیچ نقش و اثری در اصلاح این مسائل ندارد. این یادداشت تلاش دارد تا نگاه متفاوتی به حوزه چالش مصرف آب در حوزه شرب در کشور بیندازد و این سؤال را مطرح می کند که بزرگ ترین مصرف کننده های آب شرب در کشور کدام هستند؟ و با تحلیل و تبیین این مسئله، سیاست ها و اقدامات متفاوتی را پیشنهاد کند.

ادامه در صفحه ۸

گزارش تحلیلی - تحقیقی حجت میان آبادی: نصف آب شرب ایران در کولرهای آبی می رود

متهم ردیف اول مصرف آب

۸۱

این مذاکره، اون مذاکره نیست

ایران از ۳ منبع، پیام جدیدی درباره گفت وگوهای احتمالی صادر کرد

بعد از تغییر حکومت در سوریه حتی جای آثار باستانی هم امن نیست

غارت تاریخ در سوریه آزاد

۱۲

«فرهیختگان» آمار سینما در بهار ۱۴۰۴ را بررسی کرد

کمدی ته کشید مخاطب افتاد

۱۳

شرکت های بین المللی چگونه در نسل کشی مشارکت دارند؟

از اقتصاد اشغال تا اقتصاد نسل کشی

یادداشت

سید مقداد ضیاء تبار

پژوهشگر اقتصاد

گزارش اخیر شورای حقوق بشر سازمان ملل با عنوان «از اقتصاد اشغال تا اقتصاد نسل کشی» مورد توجه زیادی قرار گرفته است. این گزارش توسط گزارشگر ویژه -فرانچسکو آلبارنیز- تهیه شده و در آن نشان داده می شود سیاست اشغالگری رژیم صهیونیستی در چند دهه اخیر چگونه توسط بنگاه های اقتصادی بزرگ پشتیبانی شده است. آلبارنیز در گزارش خود با تمرکز بر مکانیزم های اقتصادی پشتیبان پروژه استعمار اسکان یافته اسرائیل در سرزمین های اشغالی فلسطینی، به بررسی نقش کلیدی شرکت های خصوصی بین المللی در دو فرایند موازی می پردازد:

۱- جابه جایی سیستماتیک فلسطینی ها (Displacement)

۲- جایگزینی جمعیتی با مهاجران یهودی نشین (Replacement)

آلبارنیز در گزارش خود به صراحت تأکید دارد که اقتصاد اشغال که بر پایه منطق سرمایه داری نژادمحور بنا شده، به تدریج و به ویژه پس از حمله گسترده اکتبر ۲۰۲۳ به غزه به «اقتصاد نسل کشی» تبدیل شده است. وی در گزارش خود نشان می دهد تا پیش از حادثه اکتبر ۲۰۲۳، شرکت های خصوصی بین المللی (نظیر گوگل، مایکروسافت، ولو، هیوندای، آمازون و...) با ارائه خدمات خود پشتیبان رژیم صهیونیستی در سیاست اشغالگری بودند و از اکتبر ۲۰۲۳ پشتیبان رژیم در نسل کشی مردم غزه هستند.

آلبارنیز به دلیل پیشینه حقوقی خود ابتدا یک چهارچوب حقوقی مبتنی بر قوانین بین المللی ارائه می دهد. به اعتقاد او شرکت ها نه فقط به خاطر رفتار مستقیم خود، بلکه به خاطر «مشارکت» یا «ارتباط مستقیم» با نقض قوانین بین المللی دارای مسئولیت حقوقی اند و این مسئولیت فارغ از سرزمینی که شرکت ها در آن فعالیت دارند باید مورد توجه قرار گیرد.

ادامه در صفحه ۷